

Хрост – гэта не нейкі абрад палівання вадою, нязвыклы рытуал, які трэба адбыць на ўсялякі выпадак, каб дзіця было здаровае і шчаслівае, а найважнейшы сакрамант хрысціянскага жыцця. Праз яго Бог вызваляе чалавека ад першароднага граху і іншых асабістых грахоў, яднае з сабою, дае Божае жыццё і ўключае ў святы Касцёл. Што, калі, як і навошта?

Чалавек мае патрэбу ў прыняцці сакраманту хросту, каб вызваліцца ад улады граху і стаць свабодным Божым дзіцём. Разам з тым хрост з’яўляецца пачаткам развіцця веры ў нованароджаным хрысціяніне. Такім чынам, кожны год у Пасхальную вігілію Касцёл запрашае вернікаў аднавіць абяцанні, складзеныя падчас святага хросту.

Варта адрозніваць дзве магчымыя сітуацыі – хрост дзіцяці і хрост дарослага чалавека. Пры ўдзяленні сакраманту хросту дзіцём лічыцца асоба да заканчэння 7-га году жыцця (кан. 97 §2). Калі дзіця мае больш за 7 гадоў, то, згодна з канонамі, яно павінна быць ахрышчана як дарослы чалавек (кан. 852 §1, кан. 97). Практыка хросту дарослых існуе з самага пачатку існавання Касцёла, хросту дзяцей – з II стагоддзя. † Зразумела, што перад удзяленнем сакраманту павінна адбывацца адпаведная падрыхтоўка (сустрэчы са святаром). Гэта датычыць як прымаючага хрост (калі ён дарослы), так і бацькоў, хросных. У выпадку хросту дарослых у Касцёле практыкуецца даволі працяглы перыяд катэхуменату. На жаль, многіх палохае той факт, што на падрыхтоўку да прыняцця сакрамантаў (разам з хростам да Эўхарыстыі і канфірмацыі) трэба прысвяціць шмат часу. Але калі чалавек сапраўды спазнаў Бога, прыняў Яго ў сваё жыццё і хоча быць з Ім заўсёды, то гэты момант яго не спыніць, а час стане вельмі каштоўным.

Сакрамант хросту звычайна ўдзяляе святар альбо дыякан, біскуп. Але калі ёсць небяспека смерці кандыдата да сакраманту хросту, хрысціць можа любы чалавек, нават неахрышчаны. Для гэтага ён павінен узбудзіць у сваім сэрцы намер (інтэнцыю), каб гэтае дзіця было ахрышчана, і дзейсна выканаць сакраментальны абрад (кан. 861 §2). Сакрамант хросту прадугледжвае наяўнасць хросных, задача якіх – прадстаўляць ці суправаджаць прымаючага хрост непасрэдна падчас сакраманту, а затым дапамагаць яму весці хрысціянскае жыццё, якое адпавядае прынятаму хросту.

Вельмі часта ў вернікаў узнікаюць пытанні наконт хросных бацькоў. Не заўсёды нават практыкуючыя хрысціяне могуць адказаць на іх адназначна. Гэта звязана з уплывам народных традыцый, якія з часам набылі ўстойлівую форму і пераўтварыліся ў павер’і і забабоны. Паспрабуем знайсці адказы на пытанні, якія найчасцей хвалююць вернікаў.

Ці можа сакрамант хросту быць удзелены без хросных?

Першы і найважнейшы сакрамант

Аўтар: А. Аляксандр Махнач SP
13.01.2019 00:00

